

ВИБІР РАЦІОНАЛЬНИХ РЕЖИМІВ РОБОТИ АВТОБУСІВ У ПРИМІСЬКОМУ СПОЛУЧЕННІ

Бакановський Є. І., магістрант, Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Провідну роль в пасажирських перевезеннях відіграє автомобільний транспорт. Участь автомобільного транспорту в перевезеннях пасажирів постійно зростає. Ефективне функціонування автомобільного транспорту пов'язане з удосконаленням його організаційної структури, оновленням основних фондів і рухомого складу, впровадженням новітніх технологій і швидкісного руху, наданням нових видів послуг і захопленням нових секторів транспортного ринку, збільшенням прибутковості перевезень пасажирів та інтегруванням до європейської транспортної системи.

Останнім часом, найбільш швидкими темпами розвивалися приміські автобусні перевезення. Сучасний рівень їх розвитку дозволяє говорити про те, що приміське автобусне сполучення, з точки зору технологічної організації перевезень, становить особливий, слабо вивчений і методично мало забезпечений об'єкт технологічних прикладних досліджень і розробок. Принципово істотними відмінностями приміських автобусних перевезень від інших видів автобусного сполучення є закономірності формування пасажиропотоків, специфічне поєднання техніко-експлуатаційних показників приміських маршрутів і вимоги до режимів роботи автобусів і їх водіїв. Перевізникам, особливо необхідно застосовувати такі технологічні методи організації приміських автобусних перевезень, які забезпечать досягнення економічних цілей АТП, як самостійних виробників послуг, при одночасному виконанні соціальної функції перевезень пасажирів у приміській зоні.

До об'єктивних чинників, що сприяють розвитку міських та приміських маршрутних пасажирських перевезень, відноситься: прагнення підвищити рівень безпеки та комфортності поїздок, наявність відповідного нормативно-правового забезпечення, підвищення економічного стану підприємств, та використання раціональної організації руху на маршрутах.

До методів організації руху на маршрутах відносять організацію комбінованих режимів руху та режими відправлення транспортних засобів у рейс, що дозволяють підвищити перевізну здатність маршруту, поліпшити рівень транспортного обслуговування, надати послуги з врахуванням платоспроможності населення та зменшити витрати транспортних підприємств на перевезення. Не зважаючи на практичне застосування всіх відомих методів організації руху автобусів на маршрутах до дійсного часу невизначеним залишаються раціональні області їх використання, майже відсутні методичні рекомендації для їх реалізації, а частина з них зовсім недосліджена.

Підводячи висновок можна сказати, що розглянута тема є актуальною, так як, одним з пріоритетних напрямків вдосконалення приміських автобусних перевезень, є дослідження та розробка прогресивних методів технологічної організації перевезень, які враховують особливості організації режимів руху автобусів.